

[Forsvarsministeren.]

land skal gøre i en given Situation, skal Danmark gøre præcis det samme; der er som bekendt Forskel paa, hvad en Magt som England kan sætte ind, og hvad vi kan sætte ind. Det ærede Medlem stillede det Spørgsmaal, om jeg vilde tiltræde de Forpligtelser, Danmark er indgaaet paa. Ja, selvfølgelig helt og fuldt. Jeg har sagt det i Folketinget, og jeg gentager det her: Socialdemokraterne har stemt for, at Danmark skulde indmelde sig i Folkenes Forbund, vi har været med til at ratificere Haagerkonventionerne, og de Forpligtelser, vi i Henhold dertil har paataget os, vil vi til Punkt og Prikke opfylde — til Punkt og Prikke. Jeg spurgte i Folketinget — det er maaske ikke Tiden at komme ind paa det her, det ved jeg ikke, men jeg har for øvrigt Tiden for mig —, om man kunde pege paa noget konkret om, at vi ved det Forslag, jeg har stillet, ikke kunde opfylde disse Forpligtelser. Det kan være, jeg faar Svar fra det ærede Medlem, jeg fik det ikke i Folketinget, hvor Statsministeren erklærede, at juridisk kunde vi opfylde vore Forpligtelser — de moralske Forpligtelser var af en anden Art. Nu kommer det ærede Medlem og siger, at vi har en Forpligtelse til at afvise enhver Krænkelser af vor Neutralitet. Jeg gaar ud fra: uanset hvem det er, der krænker den, og med hvilke Styrker. Lad os nu gaa ud fra, at alle de Forpligtelser, det ærede Medlem sagde, Danmark havde, dem har vi, og at det Land, der ikke opfylder disse Forpligtelser, intet Krav har paa at faa Bistand fra nogen Side. Mener Venstre virkelig det samme som de Konservative her? De danner jo en Slags fælles Front her, hvor de tilsammen har Flertal. Mener Venstre virkelig det samme? Jeg maa da sige, at saa har Danmark i Dag intet som helst Krav paa nogen Sinde at faa den ringeste Hjælp i Tilfælde af et Angreb, thi vi kan ikke opfylde en Tøddel af de Forpligtelser, det ærede Medlem paastod, vi havde. Det er Sandheden. Og for dette har Socialdemokratiet og de Radikale ikke Ansvaret, det har de to Partier, hvis Ordførere gaar mod dette Lovforslag. Det har de Konservative; de har været vidende om, at saadan var Stillingen; Danmark kan ikke opfylde de Forpligtelser, det ærede Medlem paastod, vi havde. Jeg siger: Vi har ikke disse Forpligtelser, Gud ske Lov. Det er det, man faar ud af det, naar man tror, at naar Lloyd George taler om, hvorledes England skal stille sig, saa kan man her komme halsende og sige, at saadan skal Danmark ogsaa stille sig; det er en Stats-

mand, der hævder det, og hvis vi ikke har samme Opfattelse, bryder vi vore Forpligtelser.

Vi har, gentager jeg, Gud ske Lov ikke disse Forpligtelser. Men havde vi dem, saa havde Venstre og Konservative begaaet en Forbrydelse ved at sabotere Ordningen af 1922. Hvis Venstre og Konservative virkelig mener, vi har disse Forpligtelser, saa siger jeg til det ærede Medlem — og nu maa det ærede Medlem finde sig i at blive dypet . . . naa, jeg skal ikke bruge Vendingen helt ud, men saa maa det ærede Medlem forstaa, at hans Udtalelser fælder ham selv. Hvis vi har disse Forpligtelser, har det konservative Folkeparti hele Ansvar for, at vi i Dag ikke er i Stand til at opfylde en eneste Tøddel af dem — det er Sandheden.

I 1922 skrev det ærede Medlem af Folketinget, Hr. N. Neergaard, der den Gang var Statsminister, til Folkenes Forbund, at nu havde vi nedsat vore Militærudgifter til den laveste Grænse. Hvis vi skulde kunne opfylde vore internationale Forpligtelser, kunde Hærens og Flaadens Styrker ikke være mindre. I Dag har vi ikke 25 pCt. af det, man i 1922 ansaa for det uundværlige Minimum. Det har de Konservative Medansvar for. De har vidst eller kunde i hvert Fald have vidst fra en Bog, som hedder „Haandbog for Søværnet“, og som er tilgængelig for alle Rigsdagens Medlemmer, at vi aldrig siden 1922 har gjort Forsøg paa at faa det, vi skulde have. Og naar de Herrer kommer her og taler om vore Forpligtelser og mener, at de kan fange mig i Kraft af dette, at vi ikke vil opfylde vore Forpligtelser, skal de Herrer vide, at det er uforsigtigt og uklogt, for det bliver bare en knusende Dom over Venstre og de Konservative, der har hele Ansvar. Jeg erindrer ikke, om det ærede Medlem, der er de Konservatives Ordfører, det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger), er Medlem af Landstingets Finansudvalg, men jeg ved, at ved en Forhandling i Landstingets Finansudvalg i 1925 eller 1926 — jeg kan ikke i Øjeblikket sige, hvornaar det var — angaaende Bevilningerne paa Finansloven, var det Venstre og Højre, der suverænt, egenmægtigt, bestemte, hvad der skulde bevilges paa de militære Budgetter, og vi maatte bøje os, fordi vi havde Ordningen af 1922; hvis vi ikke kan enes, indtil den Lov ændres, maa vi jo bøje os. Derfor har de Konservative og Venstre Ansvar for den Ordning, vi lever under i Dag. Den er ikke blevet saboteret af Socialdemokraterne, fordi vi maatte respektere den gældende Lov, men den er